

Kázeň Dr. Sandry Bills, ev. farárky na záverečných Službách Božích na Kirchentagu 2019 v Dortmunde v Signal Idune parku.

1. Úvod

Posledne mi povedal niekto, keď sme boli na pive: Počuj Sandra, nemaj mi to za zlé. Ale ja sa zaobídem aj bez cirkvi. Teda, nie je to tak, že by som neveril v Boha. Ale na to nepotrebujem cirkev! Váš čas (cirkvi) je už preč, viete to?

List Židom 10kp: 35 Nestrácajte teda dôveru: čaká ju veľká odmena.

36 Musíte byť vytrvalí, aby ste vyplnili vôľu Božiu a dosiahli zaslúbenie.

Zdá sa vám to povedomé?

Tieto riadky z Listu Židom pochádzajú z listu pre zbor, ktorému dochádza dych. Ľudia žijú z nostalgického spomínania na staré dobré časy. Ach, vtedy: plný dom, dobré spoločenstvo, živá viera. Teraz úplný opak. Zhromaždenia zboru sa scvrkávajú (10,25), niektorí hľadajú odpovede pre svoj život na iných miestach (13,9). Mnohí zostali stáť na úrovni detskej viery a tá nič neosoží (5,11-6,3). To staré už nenesie a nie sú žiadne nápady, ako by sa to mohlo vyvíjať inak. Nie je vám to povedomé? Aj ja to poznám.

Možno náš čas už naozaj pominul. Keď sa zamyslím, aj mne sa mnohé v cirkvi zdá byť cudzie. Niekedy odchádzam z bohoslužieb smutná, hladnejšia ako predtým.

To, čo nám bolo dôverne známe, umiera: tradičná (ľudová) cirkev sa rozpadáva. Tradičné (ľudové) politické strany tiež. Niektorí už nespoznávajú svoju vlastnú krajinu. Už ani relácia „Stavme sa, že“ sa v televízii nevysiela. Ani stavenie májov sa už na dedinách nekoná.

35 Nestrácajte teda dôveru: čaká ju veľká odmena.

36 Musíte byť vytrvalí, aby ste vyplnili vôľu Božiu a dosiahli zaslúbenie.

List Židom je pre mňa zmesou útechy a nakopnutí.

Ľudia, 35 Nestrácajte teda dôveru!!!?

2. Jadro

2.1. Myslím si, že som sa už „pre-dôveroval“ a stratil dôveru.

Keď už to staré nenesie – môžem namiesto toho dôverovať sám sebe? Jednoducho veriť v seba samého? V zmysle: Ty to dokážeš! Ty to dáš!

Často si však pripadám nie dosť dobrá. Vôbec nie som si sebou taká istá, ako si to všetci ostatní o mne myslia. Nie som taká pohotová a nevyzerám tak dobre, ako by som chcela. Môžem dôverovať v seba samu? V dňoch, keď som so sebou tak veľmi nespokojná, že ani nevládzem vstať z postele? Aj keď sa o to veľmi snažím! Mám byť teda úprimná? Nie! Nie, nemôžem veriť (dôverovať) v samu seba.

O to viac v takej chvíli potrebujem Božiu dôveru, akú má On vo mňa. /= PRESNE VTEDY POTREBUJEM BOŽIU DÔVERU VO MŇA./ On mi dôveruje, keď ja sama som príliš slabá. To je Božie zaslúbenie, to je Boží preddavok dôvery. Darujem ti niečo, jednoducho preto, že ťa mám rád takú, aká si: to je milosť.

Podťe všetci ku mne, ktorí sa namáhate a ste preťažení (Mt 11,28), hovorí Ježiš, - vy, ktorí to práve nevládáte, u ktorých to práve v živote nefunguje.

Ježiš nie je ako vyhadzovač pri vchode do vyberaného klubu v meste, ktorý si ťa kriticky premeria od hlavy po päty a potom povie: „Nie, sorry, uzavretá spoločnosť.“

Ježiš je ten, ktorý stojí pri dverách a vie, aké to je byť posledným v pretekoch na majstrovstvách a zase nezískať žiaden diplom.

Rozpozná v nás to, čo by sme my radšej chceli schovať.

Pozná toho chlapca, ktorý na školskom dvore stojí osamotený. Pozná to dievča, ktoré sníva o tom, že bude novou nemeckou topmodelkou, ale stále sa cíti byť tučné. Aj toho „týpka“ v obleku, ktorý hneď všetko sľúbi a potom to nedodrží, lebo je vnútorne takmer vyhorený. Pozná nás všetkých. To sme my: Boží milovaní stroskotanci.

Patríme Ježišovi, Ukrižovanému a Vzkriesenému, ktorý sa obklopoval neviestkami, daňovými podvodníkmi a malomocnými, ktorí boli vystrčení na okraj spoločnosti. Počúval ich, utešoval a liečil. Miloval ich láskou, ktorá je silnejšia ako smrť.

Túžim po tom. Pretože aj ja sama túto Ježišovu lásku potrebujem.

A pretože tuším, že sa tak cítim nie len ja sama. A tiež tuším, že Pán Boh mnohým ďalším dal takúto túžbu do srdca. Potrebujeme Boha a potrebujeme jeden druhého. Potrebujem vás, aby som sa mohla zdieľať so svojou túžbou. Potrebujem vás, aby ste mi pripomínali, že Pán Boh mi dôveruje. Preto som a zostanem súčasťou cirkvi, tohto spoločenstva dôvery, ktoré nasleduje Ježiša. Zostanem so všetkou trpezlivosťou a vytrvalosťou!

2.2. Dôvera ako neohrozenosť z viery

35 Nestrácajte teda dôveru: čaká ju veľká odmena.

36 Musíte byť vytrvalí, aby ste vyplnili vôľu Božiu a dosiahli zaslúbenie.

Žijeme v prelomových časoch. Podobne ako kresťanský zbor v liste Židom. To staré už nefunguje a hľadáme nové - a to v sebe skrýva aj veľa šancí.

Nože, pripusťme to! Iba čisto hypoteticky: Budeme to brať vážne! Budeme brať vážne dôveru. Budeme veriť Ježišovi, že ani víťazný diplom z majstrovstiev, ani výpočet indexu telesnej hmotnosti, ani náš plat, ani naše povinnosti o nás nerozhodujú. Keď Mu v tomto veríme, potom sme slobodní.

Pripusťme si to! Že by sme to naozaj praktizovali. Tú dôveru, tú neohrozenosť z viery.

Možno sa to prejaví aj v nových podobách cirkvi: napríklad cirkev na kolesách ako stánok s rýchlym občerstvením. Keď dôverujeme, prídu nám možno na myseľ celkom iné predstavy a vízie o cirkvi, než aké sme mali doposiaľ.

A určite sa nebudú tie nové vízie obmedzovať len na spoločenstvo cirkvi. Keď chápeme, že všetko je milosť a dar, potom aj my s darovaným budeme zaobchádzať veľkoryso.

Ak veríme Ježišovi: *Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili. (Mt 25,40)*, potom pre nás záchrana života nebude zločin, ale kresťanská povinnosť. Nedovoľme viac sa utopiť žiadnym ľuďom! Opakujem. Nedovoľme viac sa utopiť žiadnym ľuďom v Stredozemnom mori! Bodka!

A potom sa náš cirkevný týždeň nebude točiť len okolo nedele, ale aj okolo piatku.

#FridayForFuture - Piatok pre budúcnosť. (Pozn. preklad. Hnutie, ktoré usporadúva každý piatok štrajky za budúcnosť klímy na podporu opatrení proti klimatickým zmenám a ochranu životného prostredia.)

Hľadáme a pýtajme sa potom spolu s ostatnými, aký životný štýl a aké hodnoty zodpovedajú Božej vôli. Aj tie, ktoré sú mimo náš osobný záujem. Pozrime, kde Boh koná vo svete – prostredníctvom ľudí z organizácií Sea-Watch, SOS Méditerranée a Sea-Eye, (pozn. prekl. organizácie zachraňujúce imigrantov v Stredozemnom mori), prostredníctvom Gréty Thunbergovej, študentov a cez mnohých ďalších - pridajme sa aj my.

3. Záver

35 Nestrácajte vašu dôveru, vašu neohrozenosť viery, vašu odvahu viery .

Zachovajte si dôveru, nádej, nebojte sa, ukážte spolu svoju odvahu viery. Pán Boh je na našej strane. Jeho čas sa vôbec neskončil. Náš čas, čas kresťanov sa v tomto svete tiež nepominul. Som si tým istá: Sme potrební. Možno ešte viac ako kedykoľvek predtým.

Máme Jeho sľub, Jeho zaslúbenie: Boh nás miluje napriek všetkému úplne.

Na čo ešte čakáme?

Na čo ešte čakáme?